

РЕШЕНИЕ

№ 3462

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **14227** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.54, ал.6 ЗКИР.

Образувано е на основание изпратена от АГКК постъпила жалба от С. К. П. от [населено място], депозирана чрез пълномощника ѝ адв. П. С. от САК против Заповед №18-9793/20.10.2019 г. на Началник СГКК – С., с която е отказано изменение на одобрената със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г. на ИД на АГКК кадастрална карта и кадастрални регистри в частта за ПИ с идентификатори 68134.1505.2263, 68134.1505.2261, 68134.1504.2655 и 68134.1504.2221, находящи се в [населено място], район „Искър“. С жалбата е поискана отмяна на оспорения акт и връщане на преписката за ново произнасяне с указания за извършване на исканите изменения. Твърди се, че неправилно ответникът е приел, че е налице спор за материално право, който оспорващата счита че е без значение, тъй като административният орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗКИР.

Ответникът Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър С. е изразил писмено становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни [фирма], [населено място] и Столична община – район „Искър“, чрез процесуалните си представители оспорват жалбата с твърдения за нейната неоснователност. Претендират присъждане на разноски.

Заинтересованите страни Л. С. Б., П. С. Б., Г. К. П., В. С. К., Г. М. Г., М. Г. М. и Й. Л. Т., всички от [населено място], не са изразили становище по жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие на

административната преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбата е депозирана в законовоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок, спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Видно от приложените към преписката доказателства административното производство е образувано по заявление рег.. №01-138762/11.05.2017 г., подадено от С. К. П. от [населено място], чрез пълномощника й Й. П. С. и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър по отношение на имоти с идентификатор 68134.1505.2263, 68134.1505.2261, 68134.1504.2655 и 68134.1504.2221, находящи се в [населено място], район „Искър“. Исканото изменение се изразява в нанасяне на поземлени имоти с проектни идентификатори 68134.1505.2582, 68134.1504.2636, 68134.1504.2635 и 68134.1504.2634 по изготвена от СГКК - С.-град скица-проект № 15-866984/21.11.2018 г., съгласно Решение №750-С/21.03.2019 г. на ОСЗ „Източна“, влязло в сила на 05.04.2019 г. и проект на правоспособно лице по ЗКИР. За постъпилото заявление на основание чл.26, ал.1 АПК са уведомени всички заинтересовани лица, вписани в КРНИ – собственици на имотите, засегнати от исканото изменение. На 30.05.2019 г. от заинтересованата страна [фирма], [населено място] е постъпило възражение, в което е изразено изрично несъгласие с исканото изменение, тъй като същото засяга собствения на дружеството имот с идентификатор 68134.1504.2655, придобит чрез покупко-продажба. На 04.06.2019 г. е постъпило възражение и от заинтересованата страна Столична община – район „Искър“ с доводи за неоснователност на изменението, което би засегнало имот с идентификатор 68134.1504.2221, представляващ изградена [улица].

След анализ на събраните в административно производство документи и доказателства административният орган е приел, че производството е за изменение в КККР с правно основание чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР, тъй като актът, въз основа на който е поискано, е издаден след влизане в сила на КККР. Доколкото се касае до възстановено право на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници по реда на ЗСПЗЗ, на основание чл.54, ал.7 ЗКИР е прието, че изменението следва да се процедира по реда на чл.54, ал.1 – ал.6 ЗКИР. При анализ на представените от страните документи за собственост административният орган е приел, че в случая е налице спор за материално право. Заявителката се е легитимирала като собственик на имотите с проектни идентификатори 68134.1505.2582, 68134.1504.2636, 68134.1504.2635 и 68134.1504.2634 с Решение №750-С/21.03.2019 г. на ОСЗ „Източна“, влязло в сила на 05.04.2019 г. Тези имоти попадат в имоти с идентификатори 68134.1505.2263, 68134.1505.2261, 68134.1504.2655 и 68134.1504.2221, находящи се в [населено място], район „Искър“. От представените от [фирма], [населено място] доказателства е прието, че дружеството се е легитимирало като собственик на имот с идентификатор 68134.1504.2655 с площ от 43359 кв. м. По отношение на имот с идентификатор 68134.1504.2221 е установено, че представлява изградена улица, като общината изрично е възразила по отношение правото на собственост на заявителя по отношение на имот с проектен идентификатор 68134.1504.2639, по отношение на който с Решение №750-С/21.03.2019 г. на ОСЗ

„Източна“ изрично е отказано неговото възстановяване. Предвид това е прието, че са налице конкуриращи се права на собственост между заявителя и заинтересовани лица, носители на вещни права по отношение на реални части от имоти с идентификатори 68134.1504.2655 и 68134.1504.2221, върху които след изменението се предвижда да бъдат нанесени имоти с проектни идентификатори 68134.1505.2582, 68134.1504.2636, 68134.1504.2635 и 68134.1504.2634. Следователно налице е спор за материално право, който не може да бъде решен в административното производство и е основание за постановяване на отказ. При тези мотиви е постановил оспорения в настоящото производство административен акт.

От представените по делото доказателства съдът приема за установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри, чието изменение е поискано в административното производство са одобрени със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г., издадена от Изпълнителния директор на АГКК. В същите ПИ с идентификатор 68134.1504.2655 с площ от 43359 кв. м. е отразен като собствен на [фирма], [населено място]. Правото на собственост е установено с нотариален акт №27, том СХСІ, рег.82759 от 05.12.2017 г. ПИ с идентификатор 68134.1504.2221 с площ от 21230 кв. м. е отразен като собствен на Столична община – район „И.“, съгласно Акт за частна общинска собственост №249 от 29.11.1999 г., издаден от Министерство на финансите и е с начин на трайно ползване за второстепенна улица. ПИ с идентификатор 68134.1504.2261 с площ от 530 кв. м. и ПИ с идентификатор 68134.1504.2263 с площ от 2861 кв. м. са отразени като собствен на Столична община – район „И.“, съгласно Акт за частна общинска собственост №87 от 26.01.1998 г., издаден от Министерство на финансите.

С Решение №750-С/21.03.2019 г. на ОСЗ „Източна“, влязло в сила на 05.04.2019 г. е възстановено правото на собственост на наследниците на И., К. и С. П. Б., един от които е оспорващата, върху нива от 1,582 дка, ПИ с идентификатор 68134.1505.2582 по КККР на Г., одобрена със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г., издадена от Изпълнителния директор на АГКК; нива от 0,082 дка, ПИ с идентификатор 68134.1504.2636 по ККР на Г., одобрена със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г., издадена от Изпълнителния директор на АГКК; нива от 0,132 дка, ПИ с идентификатор 68134.1504.2635 по КККР на Г., одобрена със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г., издадена от Изпълнителния директор на АГКК и нива от 1,969 дка, ПИ с идентификатор 68134.1504.2634 по КККР на Г., одобрена със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г., издадена от Изпълнителния директор на АГКК. По отношение на тези имоти е поискано процесното изменение, като е представен проект за това.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените правомощия. В случая е поискано изменение в КККР чрез нанасяне на нови обекти поради изменение в данните, настъпили след влизане в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри. Съгласно чл.53а, ал.1, т.3 ЗКИР изменението се извършва без да се издава

заповед. Доколкото в случая исканото изменение е отказано, правилно е издадена изрична заповед за това, като е спазена предписаната от закона писмена форма.

В проведеното административно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Като правно основание за издаване на заповедта правилно е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР, доколкото в случая е било поискано нанасяне на нови имоти въз основа на документ, издаден след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Според тази разпоредба кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизане в сила на КККР. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложени към него писмени доказателства, както е изготвена проект на изменението, в съответствие с изискването на чл.51, ал.6 ЗКИР, в който новообразуваните имоти са индивидуализирани с граници и идентификатор. Проектът е изработен от правоспособно лице по кадастър. Съдът приема, че неправилно в мотивите на акта си административният орган е преценил, че съобразно разпоредбата на чл.54, ал.7 ЗКИР, производството следва да се процедира по реда на чл.54, ал.1 – ал.6 ЗКИР. Това е така, тъй като тази разпоредба е относима за производствата, в които се допълват или поправят непълноти и грашки, докато в случая производството е за нанасяне на нови обекти поради обстоятелства, настъпили след влизане в сила на КККР. Това нарушение обаче не е от категорията на съществените, доколкото в хода на проведеното производство са спазени законовите изисквания. Същото е грешка в мотивите, която не е нарушила правото на защита на участниците в производството. В изпълнение на задължението си по чл.26 АПК административният орган е уведомил надлежно заинтересованите лица за започналото производство, като им е предоставил възможност да ангажират становище. Приел е и е разгледал постъпилите възражения, като съдът счита, че актът е издаден след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното разрешаване на конкретния случай, и са обсъдени и прецени обясненията и възраженията на заинтересованите страни в съответствие с изискването на чл.35 АПК.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон. Според разпоредбата на чл.51, ал.1, т.1 ЗКИР, правилно посочена като правно основание за издаване на оспорения акт, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри. Безспорно, както е прието и в мотивите на административният акт, заявителката се е легитимирила като собственик на имотите, чието нанасяне в КККР е поискала на основание влязло в сила на 05.04.2019 г. решение на ОСЗ. Безспорно обаче е, че тези имоти попадат в границите на имоти, по отношение на които и заинтересованите лица са се легитимирили като собственици. Предвид това правилно е прието, че с случая се касае за спор за материално право, чието решаване не е от компетентността на ответника.

Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и всеки път когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая.

Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да установи реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Липсата на такова съгласие може да бъде запълнена само от влязло в сила съдебно решение за установяване на правата им, но не и чрез други способности или обстоятелства. В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните. Недопустимо е и разрешаването му в съдебно административно производство, образувано по оспорване на процесната заповед.

В хода на административното производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат, че е налице спор относно правото на собственост на имотите. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство и административният орган е бил длъжен да откаже исканото изменение, както е и сторил с процесната заповед.

Съдът намира, че в случая е неприложима разпоредбата на чл.53, ал.2 ЗКИР. Същата предвижда, че при наличие на документи, удостоверяващи дублиране на носителите на право на собственост, съответно на друго вещно право, за един и същ имот в кадастралния регистър на недвижимите имоти се записват данните за всички лица и документи. Хипотезата на чл. 53, ал. 2 ЗКИР не е налице, тъй като с нея се регламентира единствено възможността за вписване в КР и на лица, удостоверяващи право на собственост, респ. други вещни права, противопоставими на тези на вписаните вече в КР права на собственост. Тези противопоставими права следва да са за същия имот в границите и обема му, отразени в КК. В случая не е налице идентичност на имотите на заявителката с имотите на заинтересованите лица, който не само е с различна площ, но и с различни граници. Заинтересованите лица изрично са възразили срещу исканото изменение. Тези данни сочат на спор за материално право между заявителката в административното производство и заинтересованите лица. Едва след разрешаването му по съдебен ред е допустимо изменение на КК и КР. Предвид горното, и като се установи наличието на спор за материално право между жалбоподателя и заинтересованите страни, който спор е релевантен за процесната заповед, съдът счита, че административният орган правилно е отказал исканото изменение.

При този изход на делото основателни се явяват исканията на заинтересованите страни [фирма], [населено място] и Столична община – район „Искър“ за присъждане на разноски. От процесуалния представител на [фирма], [населено място] са представени доказателства за договорено и изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1200 лева. При липса на своевременно направено възражение за прекомерност, същото следва да бъде присъдено в този му размер. Заинтересованата страна Столична община – район „Искър“ се представлява от юрисконсулт, при което следва да ѝ бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. К. П. от [населено място] против Заповед №18-9793/20.10.2019 г. на Началник СГКК – С., с която е отказано изменение на одобрената със Заповед №РД-18-27/03.04.2012 г. на ИД на АГКК кадастрална карта и кадастрални регистри в частта за ПИ с идентификатори 68134.1505.2263,

68134.1505.2261, 68134.1504.2655 и 68134.1504.2221, находящи се в [населено място], район „Искър“.

ОСЪЖДА С. К. П. от [населено място] да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноси в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

ОСЪЖДА С. К. П. от [населено място] да заплати на Столична община – район „Искър“ деловодни разноси в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: